

KÖSZÖNTŐ

JUHÁSZ Gyula*

Budapest, az Országos Széchényi Könyvtár főigazgatója

Kedves Kolleginák és Kollégák! Kedves Vendégeink!

Engedjék meg, hogy az Országos Széchényi Könyvtár nevében sok szeretettel üdvözljem a III. Magyar Könyvtáros Találkozó résztvevőit. Hét esztendő telt el azóta, hogy a Magyar Könyvtárosok II. Szakmai Találkozója lezajlott. Ezalatt a hét év alatt megváltozott a világ. A változások hordereje – bármennyire is túlzásnak tűnnek most ezek a szavak – felér az I. vagy a II. világháború jelentőségével. Ma még nem tudjuk egészen felmérni a lezajlott események következményeit, de azt hiszem, a történelem igazolni fogja e megállapítást. Különösen áll ez ránk, magyarokra és a közelünkben élő népekre. A legnehezebb talán azt a változást megérteni, hogy évszázadok óta Magyarország és szomszédai most először kerültek abban a helyzetbe, hogy nincs mellettük olyan meghatározó nagyhatalom, amely a nemzeti fenyegetettség érzését kelthetné, és ebből fakadóan ne dőlnének el valós vagy vélt sorskérdések. Minden régi, hagyományos, ebben az értelemben megszokott kérdésfeltevés idejét múlta, mindent újra kell gondolni. Azt is, amit a nem hivatalos, a szabadértelműségi gondolkodás kimunkált és kikínlódott magából az elmúlt évtizedekben, években. Nem időszerű már az a gondolat sem, amelyet Németh László fogalmazott meg 1939 karácsonyán, amikor azt írta: „Akármilyen lesz a világban folyó hegemoniaharcnak a vége, a kis népeket aligha kérdezik meg, hogy tetszik-e az eredménye. Angolok, németek, vagy oroszok szabják-e Európára a maguk tervét, az ő szerepük nyilván alkalmazkodás lesz.” Nem időszerű már ez a megállapítás, hiszen ijesztő az a helyzet, amely déli szomszédainknál kialakult, és lehet felemelő ez a magukra maradás, hogy nekünk kell megtalálni minden tekintetben a felemel-

* Elhunyt 1993. április 12-én.

kedés útját, tágabb vagy szűkebb környezetünkben a létezés, az együttélés lehetőségét. Ez újragondolásra készíti a megváltozott, megszorított szomszéd országokhoz fűződő viszonyunkat is, mindennek előtt az ott élő magyarság érdekében.

Ez a folyamat óriási feladatokat ró a könyvtárosokra is, hiszen szellemi nyersanyagot, információt, az információáramlást elsősorban nekik kell biztosítani. A könyvtárosoknak, a könyvtáraknak kell készen állniuk arra, hogy szolgáltatásaik ne az elfogultság, ne az indulat, hanem az objektivitás és a tolerancia felé irányítsák a gondolkodást, következésként a megoldásokat, a döntéseket. A könyvtárostalálkozó szervezői olyan témákat választottak a szekcióülésekre, amelyeknek megvitatása ebben segíthet bennünket. Beszámolhatunk az eddigi eredményekről, például arról, hogy mi jóval a rendszerváltás előtt megkezdtük az átalakítást az eddigi „zárt anyagok” használatának feloldásával 1988-ban, beszámolhattunk arról, hogy milyen energiákkal folyik és folyt a hungarika-gyűjtés és feldolgozás, arról, hogy mit tettünk és teszünk a hátrányos helyzetű olvasókért, és hogy mit tettünk és teszünk az információs hálózat kiépítéséért. Ehhez a munkához, ehhez a beszélgetéshez, ezekhez a vitákhoz kívánok sok sikert minden résztvevőnek és ezzel a Könyvtárosok III. Találkozóját megnyitom és a munkánkat elkezdjük. Köszönöm.

CSAPÓ Edit

Budapest, Országos Széchényi Könyvtár
Könyvtártudományi és Módszertani Központ

Tisztelt Hölgyeim és Uraim ! Tisztelt Tanácskozás!

Engedjék meg, hogy a Külföldön Működő Magyar Könyvtárosok III. Szakmai Találkozójának szervezőbizottsága nevében köszöntsem Önöket és elmondjam, milyen nagy izgalommal és örömmel készültünk erre a napra. Ezt az magyarázza, hogy ez az első alkalom, amikor szerte a világban élő magyar könyvtárosok itt, Budapesten találkozhatnak egymással: a szórvány magyarság képviselői, a határokon innen és túl élő magyar kollégáikkal. Büszke vagyok arra, hogy erre a találkozóra épp itt, ebben az épületben, az Országos Széchényi Könyvtárban, a nemzet könyvtárában kerül sor. Nagyon jó így együtt lenni!